

۹-۱- مقدمه

بدون توجه به مسئله محیط زیست منابع طبیعی و انسانی دچار نقصان شده و پیامدهای ناگواری را بر کره خاکی و حتی جوامع انسانی خواهد گذاشت. بنابراین محیط زیست از ارکان توسعه پایدار در هر کشور بشمار می آید. در این رابطه برای فعالیتهای معدنی استانداردهایی جهت تعیین حدود آلودگیهای مختلف حاصل از این صنعت در نظر گرفته شده است. با توجه به اینکه ایران یک کشور در حال توسعه است و برای پیشرفت خود ناچار به توسعه معادن است، از اینرو لازم است تا جنبه های محیط زیستی صنایع معدنی کشور (با توجه به اقلیم کشور) مورد بررسی و شناسایی قرار گیرد.

بررسی اثرات زیست محیطی در بخش های مختلف فعالیت های معدنی از جمله اکتشاف، استخراج، فرآوری و معادن متروکه الزامی بوده و مشکلات اصلی شامل زهاب اسیدی، آلوده کننده های هوا، سیانور و باطله، مدیریت محیط زیستی صنایع معدنی، استانداردها و مقادیر اندازه گیری شده، بیماری ها و شدت آلودگی مواد معدنی و تأثیرات محیط زیستی آنها می باشد.

۹-۲- بررسی های زیست محیطی در بخش اکتشاف

در این بخش به بررسی اثرات و مشکلات زیست محیطی مرتبط با عملیات شناسایی، پی جویی و اکتشاف منابع معدنی اشاره می شود. منابع معدنی شامل کانیاها و آب های زیرزمینی می باشد. شناسایی، پی جویی و اکتشاف در واقع زیربنای یک عملیات استخراج اقتصادی می باشند.

همانطور که می دانیم هدف از شناسایی، نقشه برداری و کسب دید کلی نسبت به منطقه، شناخت و تعیین محدوده جهت پی جویی کانی ها و همچنین شناخت فاکتورهای مؤثر می باشد. هدف از پی جویی، تعیین مکان نهایی استخراجی توسط روش های زمین شناسی، ژئوفیزیکی و روش های ژئوشیمیایی در بررسی های صحرائی می باشد و در انتها هدف از اکتشاف، مطالعه تفصیلی نواحی بازرسی شده است. لازم به ذکر است روشهای اکتشاف، همان روشهای بکار گرفته در پی جویی است با این توضیح که منطقه به

صورت جزئی تر و دقیق تر مورد بررسی قرار می گیرد.

بنابراین در هر یک از مراحل فوق، ضایعات زیست محیطی مربوطه مستقیماً به فعالیت های منحصر به فردی که در حال انجام است بستگی دارد.

همچنین در پی جویی، توجه به مدیریت کمی و کیفی آب های سطحی و زیرزمینی، نتایج بوم شناسی در بررسی های محیط زیستی لازم است. محافظت، ارزش و حساسیت اکوسیستم های حیات وحش، ظرفیت و حجم پذیرش آلودگی در منطقه، اثرات احتمالی ناشی از ساخت جاده و ایجاد جامعه جدید، صدمات اکولوژیکی ناشی از استقرار افراد به نحو شایسته ای مد نظر قرار گرفته و ارزیابی می شود.

در این مطالعات بخش خاک مستلزم ارزیابی، تخمین کیفیت، تهیه نقشه های خاک و مطالعات ارزشیابی پتانسیل های کاربردی خاک است. علاوه بر آن برای حفاظت خاک از فرسایش، شور شدن (نمک دار شدن) و اثرات کودها و گیاهان دارویی لازم است بررسی های لازم صورت پذیرد.

موارد محیط زیستی که در مرحله اکتشاف مد نظر قرار می گیرند، عبارتند از:

- طراحی ناحیه ای و فضایی

- بررسی هیدرولوژی آب های زیرزمینی

- مصرف آب های شهری

- مصرف آب های روستایی

- تعمیر و نگهداری جاده ها، ساخت جاده های روستایی

- مهندسی هیدرولیک روستایی

- مهندسی هیدرولیک مقیاس وسیع

- معدنکاری روباز یا سطحی

- معدنکاری زیرزمینی

- اکتشاف، تولید، فرآوری و ذخیره نفت و گازهای طبیعی

- فرآوری مواد معدنی

حوضه های آب زیرزمینی یک کانون موضعی در ارتباط با موارد بالا می باشد. طراحی های ناحیه ای خصوصاً به منظور دسترسی به آبهای زیرزمینی محافظت شده و ارزیابی بموقع پیامدهای زیست محیطی بالقوه روشهای مورد استفاده پروژه می باشد و از اهمیت فوق العاده ای برخوردار است. ارتباطات گوناگونی بین حوزه های آب زیرزمینی، ذخایر کانی ها و مراحل مختلف معدنکاری وجود دارد. اثرات زیست محیطی شدیدی اغلب در مراحل بررسی فنی و اقتصادی آشکار می شود.

۹-۳- ویژگی فلزات سنگین

این گروه شامل فلزاتی هستند که وزن مخصوص بیش از آهن دارند و افزون بر آن کادمیوم (Cd) که وزن مخصوص کمتری نسبت به آهن دارد و آرسنیک (As) که فلز نیست به واسطه مسمومیت و ایجاد خطرات زیست محیطی شان در گروه فلزات سنگین قرار می گیرند. عمده فلزات سنگین سمی شامل آنتیموان (Sb)، آرسنیک (As)، باریوم (Ba)، کادمیوم (Cd)، کروم (Cr)، سرب (Pb)، مس (Cu)، جیوه (Hg)، منگنز (Mn)، و آهن (Fe) می باشند [۱۷].

اثرات این عناصر بر روی ارگانیسیم ها و سلامت شان وابسته به مقدار تمرکز آنها در اندام های این موجودات است. کمبود و یا ازدیاد بیش از حد عناصر ضروری در بدن می تواند باعث ایجاد مشکلات فراوانی گردد.

جدول ۹-۱- فلزات سنگین از لحاظ کارکردهای فیزیولوژیکی به ۳ دسته تقسیم می‌شوند.

عناصر سمی Toxic elements	عناصر ضروری Essential elements	عناصر غذایی کم مصرف Micronutrients
	F Si	
Zr Bi	Cu Se	
U Be	Cr Mo	Al
Ta W	Cl I	Ba
Ree Te	Co Zn	Ge
Ir Sn	Br	Ni
In Sb	Li	Rb
Hf Pb	Fe	Sn
Cs Hg	B	Sr
Cd Au	As	Ti
Ag	Mn	
	V	

۹-۴- منشأ و اثرات عناصر سنگین

۹-۴-۱- آرسنیک (As)

این عنصر در جدول تناوبی با علامت As نشان داده می‌شود. کانی‌های این عنصر به دو صورت رآلگار و

ارپیمان که از سولفورهای آرسنیک است وجود دارد.

جدول ۹-۲- استاندارد عناصر را در خاک و سلامتی محیط و انسان نشان می دهد. [۱۸ و ۲۰]

واحد	حد مجاز برای سلامتی انسان و محیط	حد مناسب خاک	پارامتر
وزن خشک mg/kg	۳۰	۲۰	آرسنیک
وزن خشک mg/kg	۴۰۰	۲۰۰	باریم
وزن خشک mg/kg	۵	۱	کادمیوم
وزن خشک mg/kg	۲۵۰	۱۰۰	کروم
وزن خشک mg/kg	۵۰	۲۰	کبالت
وزن خشک mg/kg	۱۰۰	۵۰	مس
وزن خشک mg/kg	۱۵۰	۵۰	سرب
وزن خشک mg/kg	۲	۰,۵	جیوه
وزن خشک mg/kg	۴۰	۱۰	مولیبدن
وزن خشک mg/kg	۱۰۰	۵۰	نیکل
وزن خشک mg/kg	۵۰	۲۰	قلع
وزن خشک mg/kg	۵۰۰	۲۰۰	روی

مهمترین ترکیبات آرسنیک عبارتند از: آرسنیک سفید، سولفید آن، گرد حشره کش، آرسنیت کلسیم و آرسنیت سرب، این ۲ آرسنیت به عنوان سموم و حشره کش ها در کشاورزی استفاده می شود. آرسنیک از نظر شیمیایی شبیه فلز است تا حدی که در واکنشهای بیوشیمیایی می تواند جایگزین آن شود لذا سمی می باشد. وقتی به آن حرارت داده می شود به صورت اکسید آرسنیک در می آید که بوی آن مانند سیر است. میزان فراوانی آن در سنگها کم می باشد. معمولاً به عنوان عنصر همراه در ذخایر فلزی همانند طلا و نقره و یا در ذخایر غیر فلزی مانند زغالسنگ یافت می شود.

کاربرد این عنصر به عنوان آفت کش، مواد جلوگیری کننده از پوسیدگی چوب و در داروسازی، رنگ سازی، لاستیک سازی، سرامیک سازی و شیشه سازی به کار می رود. بررسی و توجه به مشکلات زیست محیطی ناشی از آرسنیک از اهمیت قابل توجهی برخوردار می باشد، بایستی توجه نمود که به دلیل سمیت بالا، در صورت عدم رعایت اقدامات ایمنی مناسب در هنگام تولید و تماس با مواد ترکیبی آرسنیک، ممکن است علاوه بر علائم اولیه همانند مشکلات پوستی، سردرد، سرگیجه بیماری های متعددی از قبیل ابتلا به انواع سرطان های ریه و مثانه، بیماری های قلبی در افراد ایجاد گردد. از طرفی در صورت راه پیدا نمودن آلودگی های ناشی از آرسنیک و ترکیبات آن به آب های زیرزمینی و سطحی و بالا رفتن میزان آن از حد مجاز، خطرات متعددی آبریزان و حتی انسان را تهدید می نماید. حد مجاز آرسنیک در خاک 20 mg/kg می باشد (جدول ۹-۲).

۹-۴-۲- کادمیوم (Cd)

فلزی دو ظرفیتی است. نرم، چکش خوار، انعطاف پذیر که با چاقو به راحتی بریده می شود. اگرچه کادمیوم کانی گرینوکیت (Greenockite) را تشکیل می دهد. اما بیشتر کادمیوم جانشین روی در اسفالریت (sphalerite) می شود و غلظت آن در اسفالریت ممکن است به $1/3$ درصد وزنی هم برسد. کادمیوم در معادن سرب و روی وجود دارد و در ضمن معدنکاری و کانه آرایبی وارد محیط می شود. البته معدنکاری کادمیوم تنها جز کوچکی از آلودگی های ناشی از فعالیت های بشر را تشکیل می دهند. کادمیوم از معدود عناصری است که هیچ گونه نقش ساختاری در بدن انسان ندارد. این عنصر و ترکیبات محلول آن حتی به میزان بسیار کم سمی هستند و در اندام های موجودات زنده ذخیره می شوند. مهمترین اثر مسمومیت کادمیوم انعقاد پروتئین های اوره و گرفتگی مجاری و لوله های کلیه و تسریع در تشکیل و پیدایش سنگ کلیه است. تنگی تنفس و سستی استخوان نیز از عوارض دیگر مصرف کادمیوم می باشد. ضمناً وجود میکروگلوبولین در ادرار از نشانه های مشخص مسمومیت با کادمیوم می باشد. [۲۰]

کاربرد این عنصر، جهت رنگ ها، پوشش ها، آبکاری و به عنوان مواد ثابت بخش در پلاستیک ها به کار می رود. کادمیوم به دلیل فرسایش خاک، سنگ بستر و نیز در ته نشست آلودگی های ناشی از کارخانه های

صنعتی و برخی کودهای کشاورزی وارد محیط زیست می شوند. از طریق ذخیره سازی در اندام گیاهان مانند گندم و برنج و همچنین جایگزینی توسط روی می تواند وارد بدن انسان شود.

سازمان بهداشت جهانی (WHO) حداکثر میزان روزانه قابل تحمل در بدن انسان را 60ppb تعیین کرده اند. و حد مجاز کادمیوم در خاک 1 mg/kg می باشد (جدول ۹-۲).

۹-۴-۳- روی (Zn)

معادن سرب و روی در طبیعت معمولاً همراه با هم یافت می شوند. روی در کانی اسفالریت با ترکیب شیمیایی (ZnS) در معادن گرمابی تشکیل می شود. روی یک عنصر اساسی و مهم برای حیات می باشد و در ساختمان بسیاری از آنزیم ها و هورمون ها دخالت دارد. ولی با این وجود مطالعات نشان داده است که این فلز بر سیستم تناسلی مرد اثر کرده و موجب عقیمی در مردان می شود. مسمومیت با روی عمدتاً شغلی می باشد. برای مثال کارگرانی که با آهن گالوانیزه کار می کنند، در معرض خطر هستند و همچنین در ریخته گری آلیاژ برنج، به علت استنشاق بخار اکسید روی کارگران به نوعی بیماری به نام تب ریخته گری مبتلا می شوند. به طور کلی بسیاری از املاح روی سمی هستند و از میان آنها می توان، اکسید روی، سولفات روی و کرومات روی را نام برد [۲۰]. حد مجاز روی در خاک ۲۰۰ mg/kg می باشد (جدول ۹-۲).

۹-۴-۴- سرب (Pb)

سرب به طور معمول از کانی رایج گالن (PbS) بدست می آید. این کانی در ذخایر گرمابی یافت می گردد. سرب، به دلیل استفاده در باتری های ذخیره کننده برق همچنان از معادن استخراج می گردد.

معادن کاری و فرآوری سرب از آلوده کننده های تاریخی مهم به شمار می روند. بطوری که تا سال ۱۹۷۰ آلودگی زیادی را ایجاد کرده اند ولی بعد از آن به دلیل کنترل شدید، از خطرات آنها تا حدودی کاسته شده است. بیشترین خطر سرب ناشی از وجود سرب در بنزین و نیز استفاده از آن در رنگ می باشد.

سرب به علت نقطه ذوب پایین و مصرف در تهیه آلیاژها، قدرت چکش خواری خوب، مقاومت شیمیایی آن و وزن مخصوص بالاتر از اغلب فلزات، در صنعت مورد استفاده زیادی دارد. صنایعی چون باطری سازی، رنگ سازی، صنایع شیمیایی و پلاستیک سازی از مهم ترین مصرف کنندگان سرب و ترکیبات آن هستند.

امروزه تولید تتراتیل سرب و ترکیبات وابسته آن که به عنوان مواد افزودنی به بنزین اضافه می شد، در کشورهای توسعه یافته، ممنوع اعلام شده است ولی در کشورهای در حال توسعه هنوز مصرف می شود. این سرب از طریق دود خروجی اتومبیل ها وارد اتمسفر شده و در نهایت از طریق دانه های باران وارد منابع آبی می شود. مطالعاتی که در مورد میزان سرب در محصولات غذایی انجام شده، نشان می دهد که هرچه فاصله کشت این محصولات از جاده های پررفت و آمد دورتر باشد، سرب موجود در آنها نیز کمتر است. سربی که ممکن است جذب بعضی از محصولات کشاورزی شود تنها از طریق هوا و یا آبیاری مزارع با آب های آلوده به ترکیبات سرب دار نیست، بلکه مصرف مواد دفع آفات نباتی سرب دار نیز عامل مهمی در این زمینه محسوب می گردد.

سرب از طریق دستگاه گوارش، سیستم تنفسی و پوست جذب می شود. جذب سرب از طریق پوست بستگی به نوع ترکیب آن دارد. ترکیبات معدنی سرب به کندی جذب می گردد. در حالی که ترکیبات آلی سرب به خوبی از راه پوست جذب می شود. شایع ترین علت مسمومیت، جذب ذرات سرب موجود در هوا از طریق مجاری تنفسی بوده و جذب سرب به طریق استنشاقی در افراد بالغ حدود ۱۰٪ و در اطفال حدود ۴۰٪ می باشد. به طور کلی بی اشتهایی، ضعف عقلانی، سردرد، عصبانیت، دردهای عودکننده شکمی، ضعف عضلانی از عوارض مسمومیت با سرب می باشد. و تماس با سرب موجب تشنج، اغماء و مرگ می شود. حد مجاز سرب در خاک ۵۰ mg/kg می باشد (جدول ۹-۲).

۹-۴-۵- کروم (Cr)

کروم از کرومیت بدست می آید. کرومیت یکی از اعضاء گروه کانی های اسپینل است که در سنگ های آذرین مافیک و اولترامافیک تشکیل می شود. کشور ایران دارای معادن کرومیت فراوانی در کرمان، بندرعباس و

حتی فارس می باشد. مسائلی زیست محیطی همراه با فرآوری و کانه آرایه کروم محدود است. زیرا کروم در حالت اکسایشی سه ظرفیتی (Cr^{3+}) یعنی حالت حضور آن در کرومیت و سایر کانی های طبیعی، یک ماده غذایی اساسی به شمار می رود. کروم شش ظرفیتی نسبت به کروم سه ظرفیتی با سرعت بیشتر از طریق دستگاه گوارشی جذب می شود و قادر است به داخل غشای سلول نفوذ کند. عمده سرطان زایی کروم مربوط به کروم شش ظرفیتی می باشد.

کروم یک عنصر سمی سرطانزا در ریه می باشد. ضمناً در دردهای شکمی، اسهال خونی و ضایعات شدید کلیوی شامل اورمی در اثر مسمومیت با کروم ایجاد می شود. حد مجاز کروم در خاک 100 mg/kg می باشد (جدول ۹-۲).

۹-۶-۴- نیکل (Ni)

فلز نیکل بیشتر در ذخایر لاتریتی و ماگمایی وجود دارد. لاتریت ها از هوازدگی سنگ های اولترامافیکی در شرایط آب و هوای استوایی به وجود می آیند. ماگماهای حاوی نیکل نیز ماگماهای اولترامافیکی هستند. مصرف مقادیر کم نیکل برای تولید سلول های قرمز خون در بدن انسان مفید می باشد، هر چند در مقادیر بالا تا حدودی می تواند سمی باشد.

سمی ترین ترکیب نیکل که اغلب در کارخانه ها مشاهده می شود. کربونیل نیکل است که عوارض آن به صورت آلرژی، سرطان و اختلالات تنفسی دیده می شود. از جمله مسائلی زیست محیطی مرتبط با نیکل وضعیت های صنعتی تولیدکننده غبار و بخارات نیکل دار است.

به نظر می رسد طی عملیاتی که در کوره ها صورت می گیرد کارگران در معرض سولفیدها، اکسیدها و سولفات های نیکل قرار می گیرند، یکی از جدی ترین این وضعیت ها می باشد. زیرا خطر مبتلا به سرطان بینی و ریه در این حالت افزایش می یابد. حد مجاز نیکل در خاک 50 mg/kg می باشد (جدول ۹-۲).

۹-۴-۷- وانادیوم (V)

کانسارهای وانادیوم به ۲ صورت وانادیت و کارنوتیت می باشد. فعالیت های انسانی به ویژه صنایع فلزی هر ساله ۲۰۰ هزار تن وانادیوم را به محیط وارد می کند، همچنین از طریق منابع طبیعی و سوخت های فسیلی وانادیوم وارد محیط می شود و در آب و خاک و هوا برای مدت طولانی می ماند. فرآوری بعضی کانسنگ های وانادیوم باعث بیماری های برونشیت و بعضی از انواع سرطان های خون می شود. لیکن از طریق سوخت های فسیلی وانادیومی که وارد محیط می شوند سبب آلودگی اتمسفر می گردد.

۹-۴-۸- جیوه (Hg)

مهم ترین کانی جیوه سینابر (HgS) است. این عنصر می تواند در سنگ ها به صورت اکسید سولفید، هالید، کمپلکس آلی و یا به صورت فلز خالص یافت شود. نمک های جیوه مثل $(HgCl_2)$ در آب قابل حل اند، اما جیوه طبیعی نه تنها در آب قابل حل نیست بلکه با اسیدهای ضعیف نیز واکنش نشان نمی دهد.

جیوه عنصری و آلی هر دو قادرند اثرات حاد و مزمنی در انسان برجای بگذارند. در صورت بلع و تنفس بیش از حد این عنصر تمامی عملیات سوخت و ساز بدن از بین رفته و در نهایت منجر به مرگ می گردد. از عوارضی که جیوه بر روی انسان ها ایجاد می کند:

آسیب به دستگاه ایمنی، تغییر شکل DNA، اختلالات روانی، اختلالات گفتاری، کری و کوری، اختلال در رشد کودکان. تمرکز جیوه در بافت بدن ماهی ها بزرگترین خطر سلامتی برای انسان هاست چرا که ماهیان توانایی بالایی به جذب این عنصر دارند.

یکی از فحیح ترین بیماری ها در دهه ۱۹۵۰ بیماری Minamata در ژاپن بود که در اثر مصرف غذاهای دریایی مثل ماهی و نرم تنان دریایی صدف دار آلوده به عنصر جیوه شایع شد و تلفات بسیاری برجای گذاشت. حد مجاز جیوه در خاک 0.5 mg/kg می باشد (جدول ۹-۲).

۹-۴-۹- آهن (Fe)

پوسته زمین به طور میانگین دارای ۵ درصد آهن است. که چهارمین عنصر از نظر فراوانی در پوسته به شمار می آید. بنابراین ذخایر آهن اولاً به مقدار فراوان و ثانیاً در حداکثر محیطها (محیطهای رسوبی، ماگمایی و گرمابی) یافت می شود. به عنوان یک عنصر، یک آلوده کننده اصلی محیط زیست به شمار نمی رود. مصرف بیش از حد آهن خوراکی ایجاد مسمومیت می کند. چون مقدار زیاد آهن فرس Fe^{+2} با پروکسیدهای بدن واکنش کرده تولید بنیانهای آزاد می کند وقتی مقدار آهن در بدن طبیعی است مکانیسمهای ضد اکسیداسیون خود بدن قادر به کنترل این فرآیند می باشد. اگر مقدار آهن بیش از حد نرمال باشد، مقادیر غیرقابل کنترل بنیانهای آزاد به وجود می آید.

افزایش غیرقابل کنترل آهن در بدن، موجب بروز بیماری به نام Hemochromatosis می گردد آهن اضافی در کبد جمع شده موجب بیماری آهن زدگی Siderosis و آسیبهای عنصری می شود. به همین دلیل افرادی که کمبود آهن ندارند نباید مکمل های آهن مصرف کنند.

همچنین آهن از مواد غذایی ضروری برای بیشتر جانداران محسوب می شود نقش مهمی را در فرآیندهای طبیعی به صورت ۲ ظرفیتی و ۳ ظرفیتی ایفا می کند. ارگانیزمها مگر در pH پایین نمی توانند به راحتی آهن ۳ ظرفیتی اکسید شده را جذب کنند. افزودن آهن انحلال پذیر میزان تولید را به سرعت در لایه های سطحی اقیانوسها افزایش می دهد و نقش مهمی را در چرخه کربن ایفا می کند. آهن برای اتصال نیتروژن و احیای نترات ضروری است و می تواند عامل بازدارنده ای برای رشد فیتوپلانکتونها محسوب شود.

۹-۴-۱۰- مس (Cu)

مس در طبیعت به صورت انواع مختلفی از کانی ها یافت می شود که از میان آنها سولفید مس (کالکوپیریت) رایج ترین آنهاست این فلز عمدتاً در ذخایر گرمابی یافت می شود، اگرچه ذخایر ماگمایی و سوپرژن نیز به طور محلی اهمیت دارند. البته مس در محیطهای آتشفشانی دریایی نیز تشکیل می شود که تحت عنوان سولفیدی توده ای آتشفشان زاد نامیده می شوند. نگرانی های زیست محیطی تولید و مصرف مس به ندرت بر

روی این فاز متمرکز می‌شود. در حقیقت مس یک عنصر اساسی برای حیات است. کمبود مس در بدن (که البته نادر است)، به صورت عدم توانایی استفاده موثر از آهن آشکار می‌شود که منجر به کم خونی خواهد شد. وجود مس در آب لوله‌کشی در واقع مفید است زیرا مانع رشد باکتری‌ها می‌شود. نمک‌های مس برای کنترل رشد جلبک‌ها در مخازن آب بکار می‌روند و در نتیجه این منبعی برای ورود مس در آب‌های سطحی به شمار می‌آید. ضمناً وجود مس در غلظت‌های زیاد سبب مرگ می‌شود. نگرانی‌های زیست محیطی واقعی در رابطه با تولید مس روی انتشار SO_2 و فلزات تبخیر شونده کیمیایی چون Hg ، Cd ، As از ذوب‌کننده‌های مس متمرکز است. مس در صنایع گوناگون از جمله در تهیه رنگ‌های نسوز، سیم‌های برق، تهیه ظروف غذایی و همچنین به عنوان حشره‌کش و قارچ‌کش مورد استفاده قرار می‌گیرد.

مقادیر مس در آب آشامیدنی کم و تنها در حد چند میکروگرم در لیتر است، اما لوله‌کشی مسی می‌تواند غلظت‌های بسیار بالاتر را سبب گردد.

مس یک عنصر ضروریست و میزان دریافت آن از غذا ۱-۳ میلی‌گرم در روز می‌باشد. مس در مقادیر جزئی برای متابولیسم بدن مفید بوده و فقدان جزئی آن باعث کم خونی در اطفال خواهد گردید. طبق مطالعات انجام شده مس در تشکیل هموگلوبین خون نقش کاتالیزور را دارد. این فلز در غلظت موجود در آب‌های آشامیدنی سمی نیست ولی مصرف مداوم آب‌های حاوی این فلز ناراحتی‌های کبدی تولید خواهد کرد. به طور کلی ترکیبات آلی و معدنی این فلز دارای اثرات سمی بوده و شدت سمیت بستگی به نوع ترکیبات آن دارد. این فلز از طرق مختلف می‌تواند موجب مسمومیت گردد (به عنوان مثال خوردن غذاهایی که در ظروف مس تهیه شده اند به خصوص اگر این ظروف به خوبی سفید نشده باشند). ضمناً استنشاق بخار مس، مشابه سایر فلزات سنگین سمی می‌باشد. این فلز از طریق تماس جلدی نیز سبب مسمومیت می‌گردد. در صورتی که مس بیش از ۱ میلی‌گرم در لیتر در آب وجود داشته باشد باعث لکه‌دار شدن لباس‌ها و ظروف بهداشتی می‌شود و در غلظت‌های بیش از ۵ میلی‌گرم در لیتر ایجاد رنگ و طعم تند نامطلوب می‌کند. حد مجاز مس در خاک 50 mg/kg می‌باشد (جدول ۹-۲).

۹-۴-۱۱- کبالت (Co)

اثرات زیست محیطی کانسارهای کبالت (کبالتیت، کارولیت، پنتلانیدیت، پیروتیت) ورود مقدار زیادی مقدار کبالت به داخل بدن می تواند باعث ایجاد بیماری برونشیت می شود. در اثر تماس این محلول های حاوی این عنصر با پوست دست بیماری های پوستی به وجود می آید، موسسه بین المللی تحقیقات سرطان این عنصر را سرطان زای احتمالی معرفی کرده است.

- آلودگی هوا: حداکثر میزان تراکم مجاز کبالت در هوا 0.5 mg/m^3 می باشد و از این حد بیشتر باعث آلودگی هوا می شود.

- آلودگی آب: حداکثر میزان تراکم مجاز کبالت به منظور استفاده در مصارف کشاورزی Mg/lit 0.05 می باشند و از این حد بیشتر باعث آلودگی آب می شود.

- آلودگی خاک: حداکثر میزان تراکم مجاز کبالت در خاک 20 mg/kg می باشد و از این حد بیشتر برای گیاهان مضر و سمی است (جدول ۹-۲).

- آلودگی در انسان: کبالت قادر است سه نوع عوارض حاصل از اشتغال در معادن را به همراه داشته باشد:

- ایجاد حساسیت در اثر گرد و غبار حاصل از کبالت.
- ایجاد عکس العمل های شدید تنفسی.
- بروز ناراحتی های ریوی در کارگران، حین استخراج کبالت.

۹-۴-۱۲- منگنز (Mn)

مصرف بیش از حد منگنز باعث اختلالات عصبی، مشکلات کبدی و کمبود آن عوارض بد شکلی اسکلتی و غضروفی را ایجاد می کند.

۹-۴-۱۳- ید (I)

مصرف بیش از حد ید باعث پرکاری تیروئید و کمبود آن باعث گواتر و به سیستم عصبی آسیب وارد می‌کند.

۹-۴-۱۴- فلئور (F)

مصرف بیش از حد فلئور باعث مسمومیت، لکه‌دار شدن مینای دندان‌ها و کمبود آن باعث پوسیدگی دندان‌ها و تأخیر در رشد می‌شود.

۹-۴-۱۵- لیتیوم (Li)

مصرف بیش از حد آن به سیستم عصبی مرکزی آسیب می‌رساند و اثرات قلبی و عروقی بر جای می‌گذارد و کمبود آن باعث افسردگی می‌شود.

۹-۴-۱۶- مولیبدن (Mo)

مصرف بیش از حد آن موجب اسهال می‌شود. و کاهش آن مشکلات پوستی و موجب تأخیر افتادن در رشد می‌شود.

۹-۵- بررسی های زیست محیطی در محدوده سیاه معدن

در طرح اکتشاف عمومی مس ماسیو سولفید سیاه معدن سعی و تلاش کارشناسان در بخش‌های مختلف کار بر آن بوده که موارد مرتبط با محیط زیست از نظر دور نماند چرا که غفلت از آن موجب بروز مشکلات زیست محیطی برای ساکنان و جانداران این منطقه خواهد شد. در این ارتباط از مراحل نخستین کار که در ارتباط با تجهیز کمپ بوده تا فاز عملیات ژئوفیزیکی، نمونه برداری و حفاری نکاتی مورد نظر بوده که از آلودگی محیط زیست اجتناب گردد. همچنین مورد بسیار مهم که در انتقال آلودگی‌های زیست محیطی از اهمیت خاصی برخوردار است مسئله آب‌های سطحی (حوزه آبریز) و آب‌های زیرزمینی است که جداگانه باید بررسی شود.

۹-۵-۱- اقلیم شناسی

اقلیم حاصل عملکرد و رفتار غالب و مورد انتظار جو در یک نقطه معین و در یک دوره زمانی مشخص می‌باشد. اقلیم شناسی از یک سو مرتبط با هواشناسی (آب و هوا) می‌باشد که در رابطه با وضعیت و حالت‌های مختلف جو است و از سوی دیگر با جغرافیا که در رابطه با ظواهر فیزیکی و ویژگی‌های ثابت سطح زمین مانند طول و عرض جغرافیایی، ارتفاع از سطح دریا، پستی و بلندی‌ها، نزدیکی به منابع آب دریاها و ... مرتبط می‌باشد. از نظر اقلیمی جیرفت دارای آب و هوای بیابانی گرم و متوسط درجه حرارت سالیانه آن ۲۶/۲۸ درجه سانتیگراد با میانگین بارندگی ۱۹۲/۹ میلی متر در سال می‌باشد.

۹-۵-۲- جمعیت

جیرفت شهری است واقع در استان کرمان و مرکز شهرستان جیرفت می‌باشد. جمعیت این شهر بنا بر سرشماری سال ۱۳۸۵ مرکز آمار ایران، برابر ۹۷۹۸۸ نفر است. نزدیکترین روستا به محدوده پروژه روستای مطاع است که جمعیتی حدود ۶۰ نفر داشته و در فاصله ۱۰ کیلومتر از محدوده اکتشافی واقع شده است.

۹-۵-۳- حوزه آبریز و منابع آب زیر زمینی

حوضه کرمان یکی از خشک‌ترین و بی‌آب‌ترین حوضه‌های ایران بشمار می‌آید، رودخانه‌های این حوضه تحت تأثیر بارندگی‌های نامنظم، حالت سیلابی دارند و در تمام فصل‌های سال خشک و بی‌آب هستند.

۹-۶-۱- رعایت مسائل زیست محیطی در انجام پروژه سیاه معدن

۹-۶-۱- مراحل اکتشاف

همزمان با آغاز مراحل اکتشاف در محدوده سیاه معدن، کارشناسان مهندسی مشاور با نگاه ویژه‌ای به محیط زیست نگریده و سعی بر این بوده است که کمترین آسیب به محیط زیست وارد گردد. البته با توجه به

محدود بودن حجم عملیات صورت گرفته در محدوده از آغاز تا انجام کار خسارات وارده به محیط زیست نیز ناچیز خواهد بود. شاید بتوان گفت بزرگترین تغییر در سیمای منطقه احداث جاده دسترسی به محدوده بوده است. البته افراد محلی حتی با نبود جاده نیز با استفاده از مسیرهای خاص با وسایل نقلیه در کل محدوده تردد می نمایند. این موضوع تغییر ایجاد شده در محیط، مرتبط با احداث جاده را کم رنگ می سازد. اجرای برداشت های ژئوفیزیکی با استفاده از دستگاه های مربوطه با دقت کامل انجام شده و هیچگونه آلودگی ناشی از نشت سوخت، روغن و یا سایر مواد آلاینده در محیط اتفاق نیفتاد. تنها آلودگی در این بخش از کار استفاده از سوخت های فسیلی و ورود آلودگی حاصل به محیط بوده است که مقادیر ناچیزی را شامل می شود. آلودگی صوتی حاصل از انجام این بخش از کار نیز مورد دیگر آلودگی در محیط می باشد که به مدت مجموع ۳۰ روز در محیط تاثیر گذار بوده است.

طولانی ترین عملیات اجرایی در محدوده حفاری بوده است. این بخش از کار ۷۵۰ متر حفاری مغزه گیری و مدت زمانی در حدود ۴۰ روز را شامل می شود. این بخش از کار مستلزم رفت آمد وسایل نقلیه جهت تجهیز کارگاه و پشتیبانی عملیات بوده است. در داخل محدوده نیز دستگاه حفاری در طول زمان حفاری به صورت ۲۴ ساعت مشغول به کار بوده است. البته همانگونه که اشاره شد حجم عملیات بسیار کوچک بوده و نمی تواند تاثیر زیادی در محیط داشته باشد. آلودگی وارد شده به محیط در این بخش شامل مصرف سوخت ها فسیلی، آلودگی صوتی و در کنار این موارد استفاده از سیال حفاری بوده است. در کل عملیات حفاری حدود ۳۵۰ کیلوگرم CMC وارد محیط شده است.

۹-۶-۲- نتایج حاصل از آنالیز شیمیایی و تأثیر آن بر محیط زیست

جهت انجام پروژه سیاه معدن تعداد ۷۵ نمونه از مغزه های حفاری جهت آنالیز ICP ارسال گردید. با توجه به مشخص بودن واحد هر کدام از نمونه ها می توان متوسط هر کدام از عناصر سمی را در واحدهای مختلف زمین شناسی مشخص کرد. بدین ترتیب اطلاعات واحدها به صورت جدول ۹-۳ محاسبه شده است.

جدول ۹-۳- مقادیر بالای حد مجاز عناصر در واحدهای محدوده

As	Ba	Cd	Co	Cr	Cu	Mo	Ni	Pb	Sn	Zn	
9.45	271.93	0.51	47.52	50.57	396.86	2.95	51.54	23.64	2.66	173.79	متوسط واحدهای رسوبی
7.57	94.45	0.32	47.73	67.08	185.18	0.74	56.10	10.43	2.53	124.08	متوسط واحدهای بازالتی
298.94	289.00	1.62	57.06	72.00	1636.60	63.56	27.00	188.20	2.92	200.60	متوسط واحد استرینگر
9.69	125.14	0.29	30.86	49.07	159.29	0.76	50.21	27.86	2.58	69.89	متوسط واحدهای برشی بازالتی و رسوبی
23.10	161.79	0.43	43.46	57.75	308.53	4.47	51.76	27.72	2.60	126.62	متوسط کل
1087.5	817	3.95	90.9	111	2801	162.1	93	437	4	1168	بیشترین مقدار
20	200	1	20	100	50	10	50	50	20	200	حد مناسب خاک
30	400	5	50	250	100	40	100	150	50	500	حد مجاز برای سلامتی انسان و محیط

همانگونه که در جدول ۹-۳ مشاهده می‌شود میزان عنصر مس در تمامی واحدهای محدوده که در گمانه‌ها مورد نمونه برداری قرار گرفته‌اند، بالاتر از حد مجاز می‌باشد. البته با توجه به اینکه نمونه‌ها از محل‌های با امید بالاتر کانی‌سازی برداشت شده‌اند احتمال تداوم این شرایط در سایر بخش‌های محدوده کم می‌باشد. با این وجود در صورتی که برداشت‌هایی با هدف خاص زیست محیطی انجام شود، باید این موضوع مورد بررسی قرار گیرد. به غیر از عنصر مس سایر عناصر در واحدهای محدوده مقادیر مجاز داشته و فقط در شواهد آلتراسیونی مشاهده شده در محدوده عناصر As و Pb, Mo, Co بالاتر از حد مجاز می‌باشد. با نظر به گستردگی کم این واحد این موضوع نمی‌تواند در محیط زیست محدوده تاثیر چندانی داشته باشد. البته در میان نمونه‌ها همانگونه که در جدول ۹-۳ در بخش بیشترین مقدار ثبت شده مشاهده می‌شود، عناصر Zn و Ba نیز دارای مقادیر بالاتر از حد مجاز در تک نمونه می‌باشند.

به غیر از عنصر مس به نظر می‌رسد که در محدوده سایر عناصر مضر برای محیط زیست در حد مجاز بوده و خطری به دلیل بالا بودن این عناصر محیط را تهدید نمی‌کند. در مورد عنصر مس نیز منطقه از لحاظ زیست محیطی نیاز به بررسی بیشتری دارد.